

Приказка-та поучава: че който сж естествомъ лѣка-
 мь, колко много да си промениѣтъ Образъ-а, но сър-
 цето ѿ оумъ-а си никогдѣ не променяватъ.

Прилѣпъ-а ѿ Котка-та. 109.

Единъ Прилѣпъ падналь на земляж-тъ а една Котка го
 оуловила, ѿ понѣже щѣла да го издаде, молиль сѣ да
 Остави. Но понѣже Она рекла, че небыла могла да
 пѣсни, защото естествомъ была враждѣвала на сички-
 вѣ птици, тѣй дѣмалъ, че не былъ птица, а ми былъ мы-
 шка, ѿ така сѣ избѣвилъ. На подирь пакъ падналь, ѿ
 понѣже пакъ дрѣга Котка го хванала, молиль сѣ да го
 издаде. Но понѣже ѿ тѣя рекла, че была враждѣвала
 на сички-тъ мышки, тѣй дѣмалъ, че не былъ мышка,
 а ми е Прилѣпъ, ѿ пакъ ѿ тѣя го пѣснала. ѿ така сѣ
 научило защото двѣ пѣти сѣ промениль ѿме-то, затова ѿ
 избавлѣние намѣрилъ.

Поучава тѣя Приказка: че ѿниѣ треба да не стоимъ
 коги на единъ оумъ ѿ да сѣ държимъ сѣ ѿтъ една
 работѣ, но да сѣ мислимъ, че спроти време-то ѿ чело-
 вѣцы-тъ, като сѣ променяваме ѿ оумъ-а ѿ работы-тъ,
 много пѣти ѿтъ вѣды сѣ избѣваме ѿ ѿтъ зло ѿтежваме.

Пѣтници-тъ. 110.

Нѣкои Пѣтници като вървѣли нѣгдѣ край Морѣ-то, до-
 шлѣ на едно високо мѣсто, ѿтъ гдѣто сѣ глѣдало
 сѣ каде, ѿ ѿтъ тамо понѣже видѣли на вѣтрѣ въ мо-
 рѣ-то вършинѣ ѿ шѣмъ, че плакало въ кѣпъ, сѣ каде, че
 былъ нѣкой корабль: затова сѣднали ѿ чекали да дойде,
 защото глѣдало ѿмъ сѣ като че ѿшелъ къмъ нѣго мѣсто
 щѣлъ да пристанѣ на край-а. Но понѣже вършина-та но-
 има ѿтъ вѣтаръ-а дошла по близѣ, чинило ѿмъ сѣ, че
 е были глѣдали вѣче корабль, но кораблѣцъ. Но като ѿ